Sant Cugat hi era

Tant amb els dos autocars com amb tren o amb transport privat, molts santcugatencs van prendre part en la diada de l'onze de setembre, en un dia històric. Més d'un milió de persones van dir que ja n'hi havia prou, cinc anys després del fracàs de la Renfe, dos anys després de les retallades de l'Estatut i unes hores després de veure com la ILP Una Televisió Sense Fronteres era tombada pel PP, o sigui, pels mateixos que diuen que a la Franja no es parla català, sinó aragonès oriental.

No era una flor d'estiu, no era una demostració de força sorgida del no res i feta en pocs dies. Des del 2005, de la mà de plataformes com la PDD, Òmnium Cultural, deumil.cat, l'AMI i Catalunya Decideix (amb totes les consultes populars), s'ha anat tensant la corda, i ara en recollim els fruits.

Per mi, tant se val el nombre exacte de persones, i tant me fa si en diuen autodeterminació, autogovern, dret a decidir o, ras i curt, independència. El nom no fa la cosa. Allò important és que deixem de fer el ruc i de ser la riota dels altres. Com deia el poeta Joan Maragall, adéu, Espanya.

DANIEL RUIZ-TRILLO és escriptor

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/80032.html

Copyright 2024 Cugat.cat